

## За вносни-тъ. „ \*

211 — Тъ служатъ за означеніе на нѣкои чюзди внесени думи, като : *Петъръ мж помоли и ми кази :*  
*» помоли ми пріятелски и искрено въ това дѣло »*  
 — Тъ въ начало ся поставятъ на доло, като въ гор-  
 нѣ-тъ примѣръ, а въ края-тъ на горѣ.

## ЧАСТЬ ВТОРА

ЗА

## предложеніе-то.

212 — Като мислимъ, че нѣкой предметъ има или не, една каквина, е, или не, въ нѣкое състояніе, твор-  
 ри, или не, нѣкой дѣйствіе, това дѣйствіе на умъ-тъ  
 е едно разсѣженіе. — Ако гласно или писмено из-  
 ражимъ това разсѣженіе, то правимъ едно предложе-  
 ніе : *Богъ е правосъденъ; да лъжимъ е грѣхота; ти*  
*не си боленъ* : ето три предложенія, съ които отдава-  
 ми на Бога качество-то съ дума-тъ *правосъденъ*, на  
 дума-та да лъжимъ отдаваме дѣйствіе-то, че е *грѣхо-*  
*та*, на — ти, отдаваме състояніе-то, че не си *боленъ*.

213 — И тъй, дѣйствіе-то на нашія-тъ разсѣдокъ  
 възъ единъ предметъ, което произнасями устно или  
 писмено, ся нарича *предложеніе*.

214 — Грамматически едно предложеніе има толко-  
 ва части колкото и думи; логическо то нѣма освѣтъ три